

Župnija

Ljubljana Sveti Križ

oznanila

»To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

(Jn 15,17)

maj ■ 2026

Mati Marija

*K*o pomislim na našo nebeško mater Marijo, me nagovarja toliko stvari, da težko zajamem vse misli in občutja, ki se prebudijo v meni. Zame je naša nebeška mamica Marija zgled v vseh pogledih – zgled vere, upanja, ljubezni, ponižnosti, nežnosti in miline, a hkrati neomajne vztrajnosti, poguma, popolne predanosti, zaupanja, trdnosti in darovanja. Utelesa vse tiste lastnosti, po katerih hrepeni vsak otrok, najverjetneje pa tudi vsaka mati. Pa vendar ni bila le mati. Bila je tudi sorodnica in prijateljica, ki je prihitela na obisk k svoji starejši teti, da bi ji pomagala, bila je vdana, ljubeča žena svojemu možu Jožefu, prijateljica jeruzalemskih žena in vdana Gospodova služabnica.

Vse življenje je tiho spremljala Jezusa. Tiho, a nikakor ne nevidno. V veri je sprejela vsako negotovost, bolečino in trpljenje, pa tudi radost in veselje. Jezusa je nosila v svojem telesu, ga skrbno varovala, a je vedela, da ga ne varuje zase, temveč ga v ljubezni daruje za vse človeštvo. Živel je Ljubezen, ki se žrtvuje in daruje, ne omejuje in ne poseduje.

Med adventom večkrat premišljujem o tem, kako Marija na osličku do zadnjega trenutka ne ve, kje bo

lahko poskrbela za svojega sina, ko se ji bo dopolnil čas. Kolikšna ljubezen in zaupanje jo spremljata na njeni poti, kako sprejme pastirje, ki so prvi, ki obiščejo njeno dete. Kako nato bežijo v Egipt, da zaščitijo to nebogljeno detece. V svoji veri je v polnosti zaupala v to, da je Jezus Božji Sin. Kolikšna ponižnost in kakšno zaupanje sta potrebna, da Jezusa kljub temu ni skušala obvarovati zunanjega, grešnega sveta.

Že v prvih letih ga je vzgajala daleč od svojega doma, v tujem, neznanem okolju. Pravzaprav je bila vsa njena pot v človeških očeh polna negotovosti in preganjanja. Nato je Jezusa spremljala na poti odraščanja vse do njegovega prvega čudeža. Vedela je, kdaj mora ostati in kdaj se umakniti. Kdaj molčati in kdaj spregovoriti. Ob Jezusu je bila prav v času, ko je storil svoj prvi čudež. Kot skrbna mati ga je le opomnila, da je zmanjkalo vina. Ostalo mu je prepustila – služabnikom je naročila le še to, naj storijo vse, kar jim reče. Kako popolno in preprosto je bilo njeno zaupanje.

Kar je delal, učil, govoril Jezus, je bilo nekaj tako drugačnega, da so mu lažje prisluhnili ljudje s čistim, preprostim srcem kot pa vsi tisti, ki so bili prepričani, da v celoti izpol-

njujejo Božjo postavo. In tako preprosto srce je bilo v vsej polnosti Marijino. Predstavljam si, da je kot mati dobro čutila, da niti vsi Jezusovi najbližji učenci v svojem srcu niso gojili zgolj nesebične ljubezni do njenega sina. Ona pa je materinsko ljubila vse. Celó v trenutkih, ko so njenega sina nečloveško mučili in križali. Ker v srcu, kjer prebiva Bog, domuje ljubezen.

Ko si predstavljam, da s takšno ljubeznijo ljubi slehernega izmed nas, čutim neizmerno hvaležnost in veselje.

Hvaležna sem, da mi je bila ljubezen do naše matere Marije podarjena že v zgodnjih otroških letih. V družini, v kateri sem odraščala, smo vedno radi obiskovali Marijina svetišča, se ji priporočali v varstvo, peli Marijine pesmi in molili rožni venec. Tudi v mojem življenju z možem je bila Marija na poseben način prisotna že od vsega začetka. Z leti opažam, da vse bolj živo doživljam praznike, ki so povezani z Marijo, in da se jih veselim, kot se veselim družinskih praznovanj. Takrat z družino še posebno radi poromamo k Mariji in se ji zahvalimo za njeno varstvo, izročimo pa ji tudi vse, ki jih imamo radi.

V oktobru si večkrat vzamemo čas za skupno molitev rožnega venca, z velikim veseljem pa pričakujemo

šmarnično pobožnost v maju. Radi odkrivamo tudi Mariji posvečene cerkve, ki imajo zame prav poseben čar. Zdi se mi, da jih njena toplina in milina delata še lepše.

Neprecenljivo pa je zame predvsem zavedanje, da imajo moji otroci v nebesih še eno mamico. Ta je tista, ki je ob njih vedno in povsod, ki jih z materinsko ljubeznijo spremlja na vseh poteh. Želim si, da bi vedno čutili, da imajo v svoji nebeški mamici vir popolne tolažbe, upanja in ljubezni. Da jim je v svoji brezmejni ljubezni na voljo v slehernem trenutku njihovega življenja, da jih vodi in varuje ter z velikim veseljem pričakuje v večnosti. Mati Marija, prosi za nas.

Špela Cizl

Družinska kateheza na križevem potu

V soboto, 21. marca, smo se družine, ki obiskujemo družinsko katehezo, odpravile na romanje k cerkvi Žalostne Matere Božje na Taboru pri Podbrezjah. To je tista cerkva, ki stoji na vrhu ličnega hribočka in jo lahko opazimo z avtoceste, ko se peljemo mimo izvoza za Tržič.

Na pobočju se ob obzidju vije križev pot, ki smo ga prehodili ter ga pospremili s pesmijo in molitvijo. Potem smo se zbrali v cerkvi, ki je navzven skromna, v notranjosti pa razkriva pravo

bogastvo kipcev, slik in fresk. Sveto mašo je daroval duhovnik Anže Cunk, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi župniku Mihu Lavrincu za topel sprejem. Vsem našim župljanom pa toplo priporočamo obisk tega svetišča.

Naj Bog povrne vsem, ki so kakorkoli prispevali k temu lepemu romanju, ter nas še naprej spremlja in povezuje v veri, upanju in ljubezni.

Urška Dobnikar

Sadovi postne misijonske akcije

V postnem času smo dali pobudo, da bi se kot župljani odpovedali za življenje nebitnim stvarim in podprli misijone v Afriki.

Otroci in mladi so imeli možnost nakupa **koze za Afriko** ali pa **semen in motike** za obdelavo polj. Veroučenci 1., 2. in 5. razreda so zbrali 98 evrov, 3. razreda 40 evrov, 4. razreda 62 evrov, 6. razreda 40 evrov, 7. razreda 80 evrov, birmanci pa 280 evrov, vsi skupaj torej **600 evrov**.

Tako bomo za pomoč v misijonih v Afriki kupili 26 koz ter 4 motike s semeni.

Odrasli pa ste imeli možnost darovati za dva namena: za **boj proti lakoti v Etiopiji** ste zbrali 1.720 evrov, za **štipendiranje afriških bogoslovcev** pa 345 evrov.

Najlepše se vam zahvaljujem za vašo dobrotelčnost in sodelovanje, s katerim bomo resnično pomagali ljudem v njihovih osnovnih življenjskih potrebah. Tej zahvali se pridružujeta tudi Slovenska karitas in Misijonsko središče Slovenije, ki bosta prispevke posredovala v Afriko.

Peter Možina

Dan duhovnih vaj na župniji

*V*soboto, 21. marca, se nas je okrog 30 župljanov zbralo na postnem dnevu duhovnih vaj. Srečanje smo začeli s pesmimi in kratko molitvijo v cerkvi. Nato nas je s. Helena z nagovorom o krščanski ljubezni in povezanosti med nami popeljala v razmišljanje, kako lahko kot skupnost vedno bolj živimo po Kristusovi Besedi, ki svoje učence vabi: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13,35) To pa je možno samo, kadar sprejmemo Njegovo Ljubezen in pustimo, da nas nahrani. Nihče od nas namreč ni vir ljubezni, ampak mora najprej pustiti, da ga ljubi Bog, šele nato lahko živi kot Njegova podoba v svetu.

Gospod nas hrani na različne načine, dva pa sta še posebno pomembna: molitev ob Božji besedi in sveta maša. Srečanje smo zato nadaljevali z obojim. Ob različnih besedilih (litanijah ponižnosti, Pavlovih pismih idr.) smo imeli priložnost, da se v polurni tihi molitvi pogovorimo z Gospodom, zatem pa smo se udeležili svete maše. Ko smo se tako pustili nahraniti z Božjo ljubeznijo in smo se spomnili, da

nas Bog Oče res ljubi in nam želi samo dobro, smo srečanje nadaljevali še z razmišljanjem o tem, kako lahko vsak od nas prispeva svoj del v skupnosti, da bomo vedno bolj živeli kot Kristusovi učenci.

Med seboj smo delili tudi razmišljanja ob vprašanjih, ob katerih se lahko ustavite tudi vi: Kako lahko sam gradim večjo povezanost v župniji? Kaj se mi zdi, da je najbolj razdiralno za odnose med nami? Čemu konkretno se bom zato odpovedal in bom od danes naprej delal drugače, da bom pripomogel k večji povezanosti našega župnijskega občestva?

Kako je našla svoje mesto v župnijski skupnosti, nam je za konec povedala Nataša, ki se je občestvu pred nekaj leti pridružila kot katehumenka. Vse skupaj smo končali s kosilom in sproščenim pogovorom. Sklenili smo, da se na takem dnevu duhovnih vaj zagotovo še srečamo in da bo vsak povabil še koga.

Gašper Anton Komatar

Bog na križarjenju - Dnevnik ladijskega kaplana

Knjiga in čaj

Ste se kdaj vprašali, kako je biti duhovni spremljevalec na valovih, na ogromni križarki, kjer se blišč počitnic srečuje z globokimi osebnimi zgodbami? O tem piše mladi duhovnik Rok Pogačnik v svoji knjigi *Bog na križarjenju – Dnevnik ladijskega kaplana*.

V knjigi opisuje svoje izkušnje, od maševanja sredi oceana do naključnih, a usodnih srečanj s potniki in posadko. To je branje, ki nas opomni, da Bog ne prebiva le v cerkvah, ampak nas spremlja tudi tam, kjer so valovi najvišji.

Rok Pogačnik je eden bolj neposre-

dnih in iskrenih glasov mlajše generacije slovenskih duhovnikov. Je človek širokih obzorij, ki zna prisluhniti sodobnemu človeku tam, kjer se ta nahaja – pa naj bo to v domači župniji ali na krovu prestižne križarke. Njegov slog pisanja je preprost, a poln globljih uvidov, humorja in pristne vere, ki ne išče odgovorov v teoriji, temveč v življenju samem. Na srečanju ga boste lahko tudi osebno spoznali in ga vprašali še vse tisto, česar ni zapisal v knjigi. Toplo povabljeni.

Zdenka Sušec

BOG
NA
KRIŽARJENJU

»Kar me edino
in do kraja zadovolji,
je: spolnjevati Božjo voljo.«

(sv. Terezija Deteta Jezusa)

NAŠA SKUPNOST NA SPLETU:

 ljubljana-sveti-kriz.si

 Župnija Ljubljana - Sv. Križ

 [ljubljana.sveti.kriz](https://www.instagram.com/ljubljana.sveti.kriz)

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ
Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03
ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina
UREDNIŠTVO: Gašper Anton Komatar
LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar
FOTOGRAFIJA: splet

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI IN SOBOTE: 18.15–18.45

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 18.30

SOBOTE: 11.00 in 18.30

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
od 8.30 do 9.30 in 17.00 do 17.45

Pričakujemo...

PETEK, 1. MAJ	<ul style="list-style-type: none">■ Jožef delavec, praznik: sveti maši ob 9.00 in 18.30■ začetek šmarnic: ob nedeljah ob 18.00, ostale dni ob 18.30 v cerkvi Vseh svetih; po šmarnicah vse dni igre za otroke in mlade na župnijskem dvorišču■ od 19.30 do 21.00 adoracija
SREDA, 6. MAJ	ob 19.45 sestanek župnijske Karitas
PETEK, 8. MAJ	obhajanje bolnikov na domu
SOBOTA, 9. MAJ	ob 9.00 birmanska sobota
NEDELJA, 10. MAJ	ob 8.00 Florjanova sveta maša v Tomačevem z navzočnostjo gasilcev
SREDA, 13. MAJ	ob 19.45 srečanje ob branju knjige <i>Božja prenova</i> v župnijski knjižnici
ČETRTEK, 14. MAJ	Gospodov vnebohod, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 18.30, v Tomačevem ob 18.00
PETEK, 15. MAJ	ob 18.30 začetek devetdnevnic za prvoobhajance
SOBOTA, 16. MAJ	ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine
NEDELJA, 17. MAJ	posebna nabirka za obnovo župnijskih stavb
TOREK, 19. MAJ	ob 19.45 večer Knjiga in čaj z gostom Rokom Pogačnikom ob knjigi <i>Bog na križarjenju – Dnevnik ladijskega kaplana</i>
NEDELJA, 24. MAJ	binkošti, prihod Svetega Duha nad apostole ob 10.00 slovesnost prvega svetega obhajila
SOBOTA, 30. MAJ	romanje katehumenov na Zaplaz
NEDELJA, 31. MAJ	obletnica posvetitve cerkve Vseh svetih: po svetih mašah prijateljsko druženje ob pecivu in pijači

VSE VEČERNE MAŠE V MAJU SO OB 18.30